

Hymn till Visby

Text & musik: Henrik Berg (Räven)

Vers

G C G
Det händer var sommar, en röst inom mig
Em C D
Som manar och kallar mig hit.
G C G
Jag klär mig i brokor. Behövs inget mer
Em D G
För tedelmids Visby visit.

Em C
Jag hör sånger och musik
G D
Jag hör skratt från en, drucken publik
Em C
Och jag lovar, nej jag svär
G D G
Nästa sommar så stannar jag här.

Ref.

G
Visst är den underbar
G C D
Vart jag vandrar å vart jag än far
G C
Är den platsen jag kallar hem,
G D G
När jag ser Visbys murar igen.

Vers

Så många har samlats, för en vecka blott
Det är knappt jag kan tro jag är här
Ibland raukar och klippor, i havet så blått
Kalla drycker och heta begär.

Inget kaffe. Ingen sömn!
Ändå vandrar jag som i en dröm.
Ifrån klinten ner till strand
När du ber att få hålla min hand.

Ref

För visst är du underbar
Vart jag vandrar å vart jag än far
Är den platsen jag kallar hem
När jag ser dig i Visby igen..

Doften av rosor, och håriga män
Möter doften av varm-kall å mjöd
Och ingen vill duscha förrrens de kommit hem
Ändå trängs vi vid brasans glöd.

Och på gården blir det dans. (Det blir dans)
I en buske där blommar romans. (Gå någon annanstans)
Allt är möjligt i vår stad.
Men nu snälla, gå ta dig ett bad.

Ref.

För visst är det underbart
Tills polisen kommer med fart
Och vi alla får traska hem
När vi badat nakna i Visby igen

Vers

Någon bär blåjeans och nån bär korsett
Det finns alver och steampunk med mer.
En otrolig gemenskap, en enda familj.
Nya vänner i alla man ser.

En gardin blir en tabard (oh, avant garde)
En tysk viking hen ropar en garde (Ein bastarde!)
Två pirater för varje knekt
Nej, ingen här är historiskt korrekt.

Ref.

Men visst är den underbar,
Vart vi vandrar å vart vi än far
Är den platsen jag kallar hem
När vi träffas i Visby igen

Vers

Dagar av lycka, nu stunder av sorg
Alla möten som aldrig hann ske.
Plikterna kallar, på fastlandets strand
Vi är ledsna, men säger då det:

Inga bojor, ingen skit
Ska förhindra att jag tar mig hit
Nästa år så är jag här
Mitt i staden som vi håller kär.

Ref.

För visst är den underbar,
Vart vi vandrar å vart vi än far
Är den platsen vi kallar hem
När vi träffas i Visby igen